

LBRIS

We know
books

Michael Bond

Paddington

ÎN STRĂINĂTATE

Ilustrații de Peggy Fortnum,
colorate de Anca Chiriță

Traducere din engleză
de Iulia Arsintescu

arthur

Cuprins

CAPITOLUL UNU

Paddington se pregătește 5

CAPITOLUL DOI

O vizită la bancă 19

CAPITOLUL TREI

Probleme la aeroport 34

CAPITOLUL PATRU

Paddington salvează situația 48

CAPITOLUL CINCI

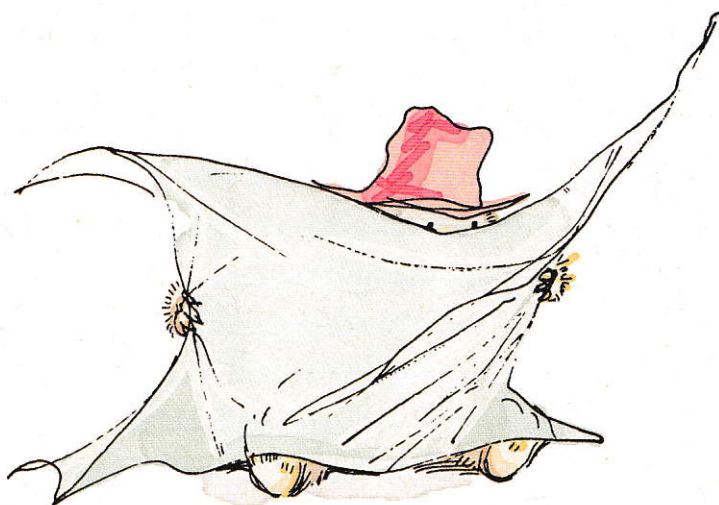
Paddington și „pardon“ 64

CAPITOLUL ȘASE

O partidă de pescuit 85

CAPITOLUL ȘAPTE

Paddington prinde viteză 102

CAPITOLUL UNU

Paddington se pregătește

Paddington se afla în mijlocul unei harababuri. Cum era genul de urs care dă mereu de necaz, asta nu-l surprindea prea tare, dar ridicându-se și uitându-se la camera lui, până și el trebuia să admită că arăta mai rău ca de obicei.

Era plin peste tot de hărți și foi de hârtie, ca să nu mai pomenim de niște pete urâte de marmeladă de portocale și un șir lung de urme de lăbuțe. Urmele porneau de pe o hartă întinsă

peste plapuma de puf de pe patul lui. Era o hartă mare a Londrei, iar în mijloc, lângă prima urmă de lăbuță, un cerc marca poziția casei familiei Brown din Windsor Gardens nr. 32.

Șirul de urme traversa harta de la casa familiei Brown spre sud, apoi trecea peste capătul patului și ajungea pe altă hartă, întinsă pe jos lângă pat. De acolo continua tot spre sud, până când ajungea la Canalul Mânecii și la o a treia hartă de lângă fereastră, care înfățișa coasta de nord a Franței. Urmele se terminau acolo într-o harababură cleioasă alcătuită din fri-mituri vechi de chec, o grămăjoară de marmeladă și un strop de cerneală roșie.

Paddington oftă adânc, înmuind absent o labă în amestecul acela. Încercă să ingenuncheze pe podea și să se uite la camera lui cu ochii pe jumătate închiși, dar așa, dezastrul arăta încă și mai rău, pentru că de-atât de jos nu vedea decât dâmburi și creste.

Chiar când era pe punctul să se întindă pe spate și să analizeze chestiunea, se trezi readus brusc la viață de zăngănitul unor farfurii și de zgomot de pași pe scară.

Paddington sări în picioare cu o expresie vinovată și începu să împingă totul repede sub pat. Cu toate că avea câteva explicații foarte bune pentru harababura în care se afla, era convins că nici doamna Brown, nici doamna Bird n-ar fi fost prea dornice să le asculte – mai ales în perioada micului-de-jun, când lumea se grăbea de obicei deosebit de tare.

Pentru o clipă neplăcută, doamnei Brown i se păru că vede o picătură roșie curgând din urechea stângă a lui Paddington, dar până să apuce ea să cerceteze, el își trăsese deja pălăria cea veche și mai jos pe cap. Ei însă nu-i plăcea deloc cum arată lucrurile și șovăi în ușă, în caz că se întâmpla ceva.

La rândul său, Paddington ar fi vrut ca doamna Brown să plece mai repede. În nerăbdarea lui de a face curat, uitase să pună dopul sticlei de cerneală și începea să-și simtă creștetul capului tot mai ud.

Doamna Brown oftă și închise ușa. Știa din experiență că n-avea rost să încerci să obții o explicație de la Paddington când era într-o dispoziție dificilă.

— Dacă mă întrebi pe mine, tânărul urs nu-i singurul din casa asta care se poartă ciudat, zise doamna Bird când doamna Brown i se alătură în bucătărie și îi povesti despre comportamentul straniu al lui Paddington. Totul are legătură cu *știi tu ce!*

Doamna Brown se văzu obligată să-i dea dreptate. Din seara precedentă, lucrurile se cam întorseseră pe dos în gospodăria lor.

Totul începuse când domnul Brown venise acasă cu un teanc mare de hărți și de broșuri viu colorate și îi anunțase că în vacanța de vară îi duce pe toți în Franța.

În numai câteva clipe, pacea și liniștea care domneau de obicei în Windsor Gardens nr. 32 dispăruseră complet, fără să mai revină vreodată.

De la cină și până noaptea târziu, vacanța fusese singurul subiect de discuție. Se căutaseră mingi vechi de plajă și costume de baie prin dulapuri nedeschise de mult, se dezbătuseră planuri, iar doamna Bird se apucase deja să spele și să calce un mic munte de haine, ca să fie gata pentru ziua cea mare.

Vestea îl încântase în mod special pe Paddington. De când devenise membru al familiei Brown, merseseră împreună în mai multe excursii de o zi care-i făcuseră nesfârșită plăcere, dar nu mai fusese niciodată într-o vacanță adevărată și abia aștepta. Încântarea lui devenise încă și mai mare când domnul Brown, într-un moment de generozitate, îl desemnase să aibă grijă de toate hărțile și de un lucru numit itinerar.

La început, Paddington șovăise să accepte responsabilitatea de a se ocupa de un lucru care suna atât de important precum „itinerar“, dar după ce Judy îi explicase că asta însemna pur și simplu o listă a tuturor locurilor pe care urmau să le viziteze și a lucrurilor pe care urmau să le facă, se răzgândise imediat. Paddington se dădea în vânt după liste, iar o „listă de activități“ suna cât se poate de interesant.

— Ascultă la mine, zise sumbru doamna Bird în vreme ce discuta chestiunea cu doamna Brown și puneă rufe la spălat. Dacă se ocupă tânărul urs de hărți, o să fie nevoie de două săptămâni. Parcă o căutăm cu lumânarea. Cine știe unde am putea ajunge?

Doamna Brown oftă din nou.

— Păi, măcar asta îl face fericit, zise ea, îndreptându-și atenția asupra altor treburi. Știi cât e de dornic să scrie lucruri.

— Hmm! făcu doamna Bird. O să scrie pe cearșafuri, peste tot, după cum îl cunosc eu. Itinerare, zău așa!

Pufni și aruncă o privire sumbră spre tavan, în direcția camerei lui Paddington de la etaj.

Doamna Bird știa din experiență și din spălatul multor cearșafuri că era bine să ții cerneala departe de Paddington. Din întâmplare, de data asta n-avea de ce să-și facă griji, pentru că Paddington tocmai se opriase din scris. Stătea în fund pe pat și studia atent o foaie mare de desen pe care o ținea în labe.

În partea de sus a hârtiei, scris cu litere mari și roșii de tipar, domnea titlul:

ITENERAR DE PADINGTUN,

urmat de amprenta unică a labei lui, ca să arate că documentul e original.

Paddington nu știa sigur cum se scrie „itinerar“ și, cu toate că noaptea trecută parcursese toată litera E din dicționarul domnului Brown, nu reușise să găsească cuvântul nicăieri.

Primul lucru de pe listă era:

ho-ra 7 – Mic-dejun Mare

apoi

ho-ra 8 – Plecare de Acasă (Windsor Gardens nr. 32)

ho-ra 9 – Gustare

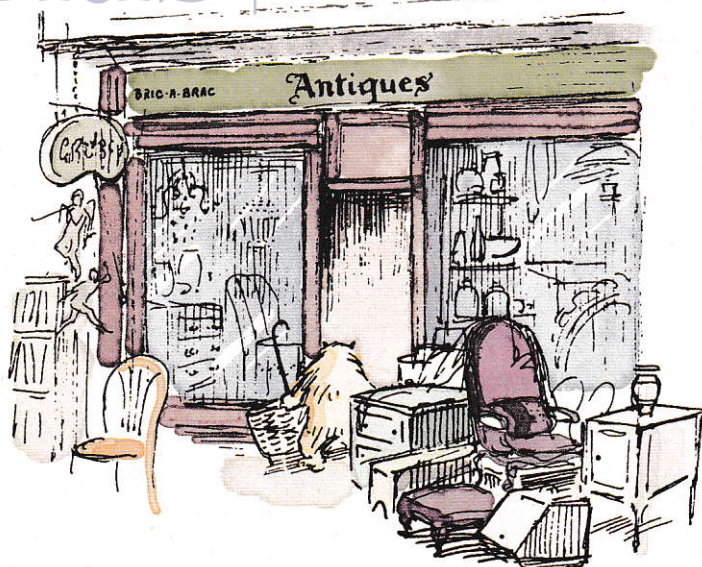
ho-ra 11 – Gustarea de unsprezece

Paddington reciti lista de câteva ori, adăugă cuvintele: „*ho-ra 12* – sosire la Avion – Prânz“, apoi împături coala de hârtie și o puse deoparte în compartimentul secret al valizei lui. Să planifici o vacanță – mai ales o vacanță în străinătate – era mult mai complicat decât își închipuise el, prin urmare se hotărî că nu-i rămâne decât să se consulte pe această temă cu prietenul lui, domnul Gruber.

Câteva minute mai târziu, după ce se spală în grabă, coborî repede la parter, luă lista de cumpărături de la doamna Bird și coșul lui pe roți, apoi o șterse de-acasă cu o strălucire hotărâtă în ochi.

Oprindu-se numai la brutărie ca să ridice comanda zilnică de brioșe proaspete, Paddington coti curând pe Portobello Road și se îndreptă spre magazinul domnului Gruber, cu vitrinele lui doldora de antichități de toate formele și mărimile.

Domnul Gruber împărțasea dragostea lui Paddington pentru cacao și brioșe și purtau împreună lungi discuții în timpul gustărilor de la ora unsprezece. Domnul Gruber călătorise mult în tinerețe, iar Paddington avea convingerea că știe tot ce e de știut despre vacanțele în străinătate.

La auzul veștilor despre călătorie, domnul Gruber se arătă la fel de încântat ca Paddington și îl conduse repede spre canapeaua din păr de cal aflată în camera din spate a magazinului, pe care o rezerva pentru toate discuțiile lor importante.

— Ce surpriză plăcută, domnule Brown, zise el, făcându-și de lucru pe lângă sobă cu o crăticioară de lapte. Nu cred că au mulți urși posibilitatea să-și facă vacanțele în străinătate, prin urmare trebuie să profiți cât mai mult. Dacă te pot ajuta cu ceva, să-mi spui.

Pregătind ceștile de cacao, domnul Gruber ascultă atent toate explicațiile lui Paddington, iar chipul lui căpătă o mină serioasă.

— Trebuie să-ți spun că alcătuirea itinerarului mi se pare o responsabilitate grea pe umerii unui tânăr urs, domnule Brown, exclamă el întinzându-i lui Paddington o cană cu cacao aburindă în schimbul unei briose. Să văd ce pot face.

Fără să mai lungească vorba, se așează în patru labe și se apucă să scormonească într-un morman de cărți vechi adunate într-o cutie din spatele canapelei.

— În prezent, toată lumea pare să-și facă vacanțele în străinătate, domnule Brown, zise el, începând să-i întindă niște cărți lui Paddington. Am avut cerere mare pentru cărți despre Franța, dar sper să le găsești utile pe acestea.

Paddington făcu ochii tot mai mari, pe măsură ce teancul de lângă el devenea tot mai înalt, și aproape căzu de pe locul lui de surpriză când domnul Gruber se ridică brusc în picioare cu o veche beretă neagră în mâini.

— E cam mare și pare să aibă una sau două găuri de molii, se scuză domnul Gruber ridicând bereta în lumină, dar e cu adevărat din Franța și ești binevenit s-o folosești.

— Mulțumesc foarte mult, domnule Gruber, zise recunoscător Paddington. Cred că găurile de molii o să mi se potrivească pe urechi. Urechile de urs nu se îndoaie foarte ușor.

— Sper că vei găsi totul folositor, zise domnul Gruber, părând deosebit de încântat de expresia de pe fața lui Paddington. Ai nevoie de o mulțime de cărți dacă vrei să planifici un

itinerar, și e bine să nu riști. Nu se știe niciodată ce se poate întâmpla când ești în străinătate, domnule Brown.

Domnul Gruber îi explică apoi lui Paddington anumite lucruri pe care urma să le vadă în călătorie și dură ceva vreme până când ursul își șterse ultimele pete de cacao de pe mustăți și se ridică să plece. În compania domnului Gruber timpul trecea foarte repede, pentru că el făcea mereu lucrurile să pară mult mai interesante decât alți oameni.

— Mă aștept să găsești multe de scris în caietul dumitale de însemnări, domnule Brown, zise domnul Gruber, ajutându-l pe Paddington să-și umple coșul de cumpărături. Aștept cu nerăbdare să citesc despre tot.

Paddington își luă la revedere, simțindu-se din ce în ce mai entuziasmat, și porni pe Portobello Road, împleticindu-se sub greutatea tuturor lucrurilor pe care le căra. Coșul pentru cumpărături era atât de greu, încât devenise dificil de cârmuit, iar Paddington aproape intra de câteva ori în tarabele care mărgineau drumul.

În afară de asta, avea foarte multe lucruri în minte și nu știa la care să se gândească mai întâi. Era nerăbdător mai ales să-și probeze noua beretă, iar unele dintre cărțile domnului Gruber păreau cât se poate de interesante. În cele din urmă, hotărî să se așeze ca să se odihnească și să studieze ce primise.

Își puse pe jos pălăria veche, își potrivi cu grijă bereta, apoi începu să scoată cărțile din coș una câte una.

Găsi mai întâi un dicționar. După aceea, o carte franțuzească de bucate – plină de rețete și de poze colorate cu mâncare care făcură să-i lase gura apă. Urmă un pachet cu hărți și indicații despre ce să vezi și ce să faci, apoi alte câteva cărți pline de fotografii.

La sfârșit, Paddington dădu peste un volum care părea foarte important, legat în piele, pe coperta căruia scria cu litere aurii: „Fraze folositoare pentru călătorul în străinătate.“

Înainte să scoată cartea din coș, traversă repede drumul și își înmuie etichetele într-un jgheab cu apă pentru cai din apropiere. Domnul Gruber îi explicase că e o carte foarte veche și îi ceruse să aibă mare grijă de ea.

Când se întoarse, Paddington se așeză și se puse pe studiat cartea. Era tare neobișnuită, nu ținea minte să mai fi văzut până atunci una la fel. Chiar pe spatele copertei se afla un desen care înfățișa ceva ce părea o mașină foarte demodată trasă de patru cai albi, apoi era plină de propoziții care te învățau cum să ceri lucruri în franceză, cu imagini explicative.

Cât ai clipi, Paddington se afundă într-atât în carte, încât aproape că uită unde se află. În capitolul numit „Călătorie“ îi atrase imediat atenția o frază deosebit de interesantă. Spunea așa: „Bunica mea a căzut din diligență și are nevoie de îngrijire.“

Paddington era convins că fraza s-ar dovedi folositoare în caz că doamna Bird cădea întâmplător în mers din mașina